

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **8994** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Максит“ ЕООД срещу Заповед № 03-РД/1477/05.05.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ДФЗ, с която на дружеството е отказано финансиране по заявление за подпомагане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с ИД № на проекта 08/04/1/0/00153, с УРН 660666, на стойност 1 912 260 лв.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е издадена при съществени процесуални нарушения, при неспазване на установената форма и при противоречие с материалния закон. Твърди се, че актът не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, тъй като не е мотивиран. Не били посочени фактическите и правните основания за издаването му. Административният орган не се съобразил с тълкуването на закона, дадено в предходното решение по дело № 13652 по описа за 2018 година на АССГ, потвърдено с решение на ВАС по адм. дело № 14486/2019г., в което се сочило, че в подаденото заявление са представени всички необходими документи за установяване по безспорен начин на правото на финансиране. Оспорва законосъобразността на мотивите, с които е отказано финансирането, които не съответствали на разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 от Наредба 9/21.03.2015г. Иска оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание и в писмена защита жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба, по изложените съображения. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на ДФЗ оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като бъде потвърдена оспорената заповед. В писмени бележки очи, че към датата на издаване на заповедта дружеството няма актуална регистрация като земеделски производител, поради което към момента не отговаря на изискванията за подпомагане. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното: По делото са приобщени като писмени доказателства материалите от административното производство, които се установяват следните факти: Заявлението за подпомагане на дружеството № 08/04/1/0/00153 е подадено в периода на прием на заявления за подпомагане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., определен със Заповед № РД 09-755/04.10.2016 г. с предмет на инвестиция „Оборудване на ферма за отглеждане на патици“ в [населено място], общ. Добричка, обл. Д.(л. 34-46). Стойността на разходите, за които се кандидатства е 1 912 260 лв. без ДДС. Подадено е Заявление за закупуване на оборудване с ИД № 08/04/1/0/00153/16.11.2016 г., което се отнася за разходи за закупуване на технологично оборудване. Сочат се и разходи за строително-монтажни работи за ремонт на помещенията в размер на 70 000 лв., заложили в таблица 2 от бизнес плана „Инвестиционни разходи, за които не се кандидатства за подпомагане, но са част от цялостния обект на инвестицията, без които той не може да бъде завършен и/или да функционира самостоятелно.

Към заявлението е приложен бизнес-план(л. 58-86), решение на дружеството за кандидатстване по реда на Наредба 9 от 1 март 2015г.(л. 86), справка от Регистъра за земеделските стопани за дружеството за стопанската години 2016-2017г.(л. 88), регистрационна карта на земеделски производител(л. 87), анкетна карта на регистрирания земеделски стопанин(л. 89-95), инвентарна книга(л.96), удостоверения за липса на задължения(л. 97), уведомление до директора на РИОСВ – В. за инвестиционно намерение(л. 98-104), вписан в служба по вписванията- [населено място], договор за наем на недвижим имот между „Максит“ ЕООД и „Локал Асетс Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД за срок от 7 години.

За доказване на съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 12 от Наредба № 9/21.03.2015 г., кандидатът е приложил към заявлението за подпомагане три оферти, протокол-решение за избор на доставчик(материали в класор и л. 115-116 от делото) и договор за доставка и монтаж на оборудване да птицеферма на обща стойност 1 912 260 лв. без ДДС(л. 111-115). На основание чл. 37, ал. 3 от Наредба № 9/21.03.2015 г., с Уведомително писмо с изх. № 01-2600/7475/06.12.2017 г. и с цел доказване на

съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 12 и чл. 26 от Наредбата, административният орган е изискал анекс към договора за оборудване, съдържащ спецификации, марки и модели на договореното оборудване и част „Технологична“, от която да са видни капацитетът и необходимостта от закупуване на посочения тип оборудване(материали в класьор, л. 186 -189). С писмо вх. № 01-2600/7475/08.12.2017 г. са предоставени: техническа спецификация към договор от 01.08.2016 г. с дружеството „Сикън“, проект по част „Технология“, както и обяснителната записка към него(материали в класьор, л. 190 и сл.).

Със Заповед № 03-РД/2614/27.06.2018 г. на изпълнителния директор на ДФЗ на „Максит“ ЕООД е отказано исканото финансиране, поради несъответствие с чл. 37 от Наредба № 9/21.03.2015 г., за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., с мотив, че проектът на жалбоподателя не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, тъй като е налице индичия (улика), за един общ проект, който е разделен на три по-малки с цел получаване на по-високо индивидуално подпомагане.

Заповедта е обжалвана и с решение по адм.д. № 13652 по описа за 2018 година на АССГ, потвърдено с решение на ВАС по адм. дело № 14486/2019г., е отменена и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Съдът е приел, че обжалваната заповед е валиден административен акт, издаден от компетентен орган, но е налице противоречие на оспорената заповед с материалноправните разпоредби. Съдът е приел, че към Заявлението за подпомагане са представени всички необходими и изискуеми по Наредбата документи, установяващи по безспорен начин правото на финансиране и че административният орган в нарушение на материалноправните разпоредби е приел, че има наличие на изкуствени условия, а не условия за „насърчаване на сътрудничеството между земеделските стопани” и „преструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата“. С тези съображения оспорената заповед е била отменена като незаконосъобразна, а административната преписка е била върната на административния орган за произнасяне по подаденото заявление от „Максит“ ЕООД, като бъдат съобразени изложените от съда мотиви.

След връщане на делото е издадена оспорената заповед(л. 14-17), с която на дружеството отново е отказано предоставяне на исканата финансова помощ, с мотиви:

- дружеството към датата на депозиране на заявлението си, е отговаряло на Условието за допустимост - да е регистриран земеделски производител, но към момента на издаване на заповедта, поради липсата на такава регистрация - не отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 2, във вр. с чл. 5. ал. 3 и ал. 5 от Наредба № 3 от 29 януари 1999 г. за насърчаване и поддържане на регистър на земеделските стопани;
- настъпилата е промяна в статута на имотите, в които е декларирано, че ще се развива дейността, за която административният орган не е своевременно уведомен, което поставяло под съмнение изпълнението на условието на чл. 25, ал. 1, от

НАРЕДБА № 9 от 21.03.2015 г.

Писмените доказателства по делото установяват непротиворечиво описаните факти.

При така установените факти, от правна страна съдът прие за установено следното: Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неспазване на законната форма при издаване на заповедта. Тя е издадена от компетентен орган. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗПЗП (доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2015 г.) по смисъла на този закон: "Земеделски производители" са физически и юридически лица, които произвеждат непреработена и/или преработена растителна и/или животинска продукция. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, „Разплащателна агенция“ е специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на законодателството на Европейския съюз. Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност, и я представлява. Чл. 42, ал.1 от Наредба № 9/21.03.2015 г. изрично предвижда, че Изпълнителният директор на разплащателната агенция се произнася със заповед за пълно или частично одобрение или отказ за финансиране на заявлението за подпомагане. Оспорената заповед е издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", поради което е постановена от компетентен административен орган.

Заповедта е в писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са правните основания на които се издава - чл. 20а, ал. 2 ЗПЗП и чл. 37, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. Чл. 39, ал. 1, т. 2, вр. Чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9/2015 г. Изложени са и фактическите установявания на органа, мотивирали го да издаде заповедта за отказ да бъде финансирано подаденото заявление за подпомагане. Актът съдържа всички изискуеми от чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити - наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, адресата на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителната част, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, датата на издаване, подпис на издателя с означаване на длъжността му. Ето защо от формална страна заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК.

Основателно е възражението, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон. В нея са посочени следните основания за отказа да се предостави финансиране: „Съгласно изискването на чл. 7, Ал. 1 и чл. 8, Ал.1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 3.6 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г., за подпомагане по посочената подмярка могат да кандидатстват лица, които към датата на подаване на заявлението за подпомагане са регистрирани земеделски стопани. В разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 от приложимата Наредба № 3 от 29 януари 1999 г. за насърчаване и поддържане на регистър на земеделските стопани /Наредба № 3/е посочено, че само регистрираните земеделски стопани, със заверени за съответната стопанска година регистрационни карти, могат

да кандидатстват и да получават финансово подпомагане по съответните схеми и мерки от Европейските земеделски фондове чрез ДФ „Земеделие“. След извършена справка във водения от Министерство на земеделието електронен „Регистър на земеделските стопани” се установи, че кандидатът за първи път е регистриран като земеделски стопанин на 28.05.2016 г. с 380 бр. птици, след което е актуализирал регистрацията си на 18.10.2017 г. с 400 бр. птици и на 26.01.2018г. - с 388 бр. птици. В чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3 е посочено, че регистрираните земеделски стопани актуализират своята регистрация ежегодно, а в разпоредбата на ал. 5 е разписано, че при неспазване на задължението по ал. 3, земеделският стопанин губи правата си по чл. 6, до заверка на регистрационната му карта за следващата стопанска година. Липсата на актуалност в регистрацията или т. нар. пререгистрация на дружеството като земеделския стопанин, съгласно изискванията на чл. 11 от Наредба № 3, е предпоставка за прилагане на разпоредбата на чл. 13, ал. 2, а именно, за изключването на дружеството-кандидат от подпомагане и невъзможност да ползва на правата си по чл. 6 от наредбата, т.е. да сключи договор за безвъзмездна финансова помощ, в резултат на което да получи финансово подпомагане“.

На тази база е прието, че дружеството към датата на депозиране на заявлението си, е отговаряло на Условието за допустимост - да е регистриран земеделски производител, но към момента на издаване на заповедта поради липсата на такава регистрация - не отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 2, във вр. с чл. 5, ал. 3 и ал. 5 от Наредба № 3.

Второто основание за отказ от финансиране е мотивирано по следния начин: „Предметът на инвестиция съгласно заявлението за подпомагане е: „Оборудване на ферма за Отглеждане на патици” в имот с идентификатор 78152.30.6. в [населено място]. общ. Добричка област. Съгласно представения бизнес план към Заявлението за подпомагане, оборудването и машините, предвидени за закупуване ще се изпълнява в седем от помещенията, а именно: 4152.30.6.4. 78152.30.6.5. 78152.30.6.7. 78152.30.6.8. 78152.30.6.10. 78152.30.6.11. 78152.30.6.13 в имот с идентификатор 78152.30.6. С оглед на условията по чл. 25, ап. 1 от НАРЕДБА № 9 от 21.03.2015 г.: „Проектите се изпълняват върху имот - собственост на кандидата, а когато имотът не е собственост на кандидата, към проектите се прилагат документи за: 2. документ за ползване на имота за срок не по-малко от 6 години, считано от датата на подаване на заявлението за подпомагане - в случай на кандидатстване за разходи за: а) закупуване и/или инсталиране на нови машини, оборудване и съоръжения, необходими за подобряване на производството и/или обновяване на сгради и/или помещения, за които не се изисква издаване на разрешение за строеж, съгласно ЗУТ: б) строително-монтажни работи извън случаите по т. 1: в) създаване и/или засаждане на трайни насаждения“ към заявлението за подпомагане е представен Договор за наем от 05.04.2016 г. вписан в Службата по вписванията с вх. рег. № 2892 от 07.04.2016 г. за срок 7 /седем/ години, считано от датата на подписване на договора между „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД и „МАКСИТ“ ЕООД за имот с идентификатор 78152.30.6, с площ от 52 995 кв.м., ведно с построените в имота 21 /двадесет и една сгради, а именно: Сграда 4152.30.6.1, 78152.30.6.2, 78152.30.6.3, 78152.10.6.4, 78152.30.6.5, 78152.30.6.6, 78152.30.6.7, 78152.30.6.8, 78152.30.6.9, 78152.30.6.10, 78152.30.6.11, 78152.10.6.12, 78152.10.6.13, 78152.30.6.14, 78152.30.6.15, 78152.30.6.16, 78152.30.6.17, 78152.30.6.18, 78152.30.6.19, 78152.30.6.20

и 78152.30.6.21 в [населено място]. общ. Д.. обл. Д..

Във връзка с условията на чл. 25, ал. 1 от НАРЕДБА № 9 от 21.03.2015 г. и след извършена служебна проверка е установено, че имот с идентификатор 78152.30.6 в [населено място], общ. Д., обл. Д. не е собственост на „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД съгласно справка в Агенция по вписванията, Имотен регистър, справка по персонална партида на юридическо лице № 68245-86431 от 10.02.2022 г., 15:50 ч. От справката в Агенция по вписванията е установено, че с Партида: 39743. Кадастрален идентификатор: 14684.6.11. 2, Вписване: Номер от входящ рег: 7540, Дата от входящ рег: 2020-10-22 Т 00:00:00, Номер от дв. вх. рег: 7515. Дата: 2000-10-22 Т 00:00:00. Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ. Тип акт: Придобиване чрез публичен търг/постановление за възлагане (ГПК), Акт том: 19, Акт номер: 140. Година: 2020, | Купувач Частна собственост) - ЕИК/БУЛСТАТ[ЕИК] „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“, длъжник - ЕИК/БУЛСТАТ[ЕИК] „ЛОКАЛ А. МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“, Имот: Поземлен имот. площ по док. - 52 987.000 кв. м.. местност - ПТИЦЕКОМПЛЕКС, 152.30.6.1-СГРАДА-194.00 кв.м., 78152.30.6.2-ТРАФОПОСТ-135.00 кв.м., 78152.30.6.3-СГРАДА-10.00 кв.м., 78152.30.6.4-СГРАДА-1 147 кв.м., 78152.30.6.5-СГРАДА-1 148.00 кв.м., 78152.30.6.6-СГРАДА-27.00 кв.м., 78152.30.6.7-СГРАДА-1 147.00 кв.м., 78152.30.6.8-СГРАДА-1 148 кв.м., 78152.30.6.9-СГРАДА-27 кв.м., 78152.30.6.10-СГРАДА.1 145 кв.м., 78152.30.6.11-СГРАДА 145 кв.м., 78152.30.6.12-СГРАДА-28 кв.м., 78152.30.6.13-СГРАДА-1 146 кв.м., 152.30.6.14-СГРАДА-1 146 кв.м., 78152.30.6.15-СГРАДА-27 кв.м., 78152.30.6.16-СГРАДА-1 210 кв.м., 78152.30.6.17-СГРАДА-1 210 кв.м., 78152.30.6.18-СГРАДА-1 210 кв.м., 78152.30.6.19- СГРАДА-1 210 кв.м., 78152.30.0.20-СГРАДА-1 210 кв.м., 78152.30.6.21-СГРАДА-1 210 кв.м., обл. Д., общ. Д.. [населено място] и Партида: 39753, Кадастрален идентификатор: 78152.30.6, Вписване: Номер от входящ рег: 7540. Дата от входящ рег.: 2020-10-22 Т 00:00:00. Номер от дв. вх. Рег.: 7515. Дата: 2020-10-22 Т 00:00:00, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ. Тип акт: Придобиване чрез публичен търг/постановление за възлагане (ГПК). Акт том: 19. Акт номер: 140, Година: 2020.

С оглед на установената продажба на имот с идентификатор: 78152.30.6, представеният договор за наем от 05.04.2016 г. за срок от 7 години, сключен между „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД и „МАКСИТ“ ЕООД за имот с идентификатор 78152.30.6, Ц., общ. Д.. обл. Д.. запазва действието и по отношение на новия собственик „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“, но за настъпилата промяна административният орган не е своевременно уведомен, което поставя под съмнение изпълнението на условието на чл. 25, ал. 1, от НАРЕДБА № 9 от 21.03.2015 г.“.

С тези мотиви и на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с чл. 39. ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. и във връзка с чл. 48, параграф 1 и параграф 2, а) и б) от Регламент (ЕС) № 809/2014, е прието, че заявление за

подпомагане с ИД 1604/10/00961 от 02.12.2016 г. на „МАКСИТ“ ЕООД следва да получи пълен отказ за финансиране.

Изложените основания за отказ да се уважи подаденото заявление са неоснователни.

Посочените разпоредби на чл. 48, параграф 1 и 2, б. а и б от Регламент (ЕС) № 809/2014, уреждат принципите на извършване на административни проверки. Те се извършват за всички заявления за подпомагане, искания за плащане и други декларации, които трябва да се подават от бенефициера или от трета страна, и обхващат всички елементи, които е възможно и целесъобразно да бъдат проверени чрез административни проверки. Процедурите изискват документиране на извършените контролни дейности, на резултатите от проверките и предприетите мерки в случай на нередности. Административните проверки на заявленията за подпомагане гарантират съответствието на операцията с приложимите задължения, установени от правото на Съюза или националното право или от програмата за развитие на селските райони, включително тези в областта на обществените поръчки, държавните помощи и другите задължителни стандарти и изисквания. Проверките включват по-специално проверка на: а) допустимостта на бенефициера; б) критериите за допустимост, ангажиментите и другите задължения по операцията, за която се иска подпомагане.

С оглед посочените в заповедта правни основания за произнасянето (чл. 37, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с чл. 39, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. и във връзка с чл. 48, параграф 1 и параграф 2, а) и б) от Регламент (ЕС) № 809/2014), следва извода, че изпълнителния директор се е произнесъл, като е отхвърлил заявлението за подпомагане (чл. 37, ал. 1, т. 4 от наредбата) във връзка с правомощията и задълженията си да извърши административна проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявлението за подпомагане (чл. 37, ал. 1, т. 2 от наредбата), поради прието несъответствие с целите и изискванията към кандидатите, дейностите, проектите и заявените разходи (чл. 39, ал. 1, т. 4 от наредбата).

Сочените в административния акт мотиви за отказа не сочат наличие на тези правни основания. Досежно довода, че жалбоподателят от 2016г. не поддържа актуална регистрация в Регистъра на земеделските стопани, във връзка с разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3/29.01.1999, следва да се има предвид, че към датата на подаване на заявлението за подпомагане и като част от административната преписка се установява, че дружеството е представило анкетна карта и анкетни формуляри като земеделски производител (л. 87-95), както и декларация по образец за минималния стандартен производствен обем на стопанството през текущата стопанска

година към момента на кандидатстване(л. 47-48). Изискването на чл. 8, ал. 1, т.1, вр. Чл. 7, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015г. е лицата, които кандидатстват за финансиране да имат такава регистрация към момента на подаване на заявлението. Тези норми, които уреждат реда за кандидатстване и условията, на които следва да отговарят кандидатите за финансово подпомагане са специални спрямо общата норма на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 3 за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани, която предвижда общо право на регистрираните земеделски стопани със заверени за съответната стопанска година регистрационни карти да кандидатстват и да получават финансово подпомагане по съответните схеми и мерки от Европейските земеделски фондове чрез ДФ "Земеделие". Съответно, в случая преценката за допустимост се прави с оглед изискванията на специалния нормативен акт - чл. 8, ал. 1, т.1, вр. Чл. 7, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015г. Документите за финансиране на дружеството отговарят на изискванията на тези норми.

Неоснователен е и вторият довод за отказ, посочен в заповедта – за несъответствие на заявлението с изискванията на чл. 25, ал. 1 от Наредба 9/21.03.2015г., доколкото към документите за кандидатстване е приложен договор за наем на земята и помещенията, в които ще се извършва дейността, със срок на действие - 7 години, считано от 05-ти април 2016г., вписан в службата по вписванията, т.е. обвързващ както собственика към момента на подписването му, така и последващите – при промяна на собствеността(чл. 237 от ЗЗД. От което следва, че е изпълнено изискването на наредбата и към заявлението е представен документ за ползване на имота за срок не по-малко от 6 години, считано от датата на подаване на заявлението за подпомагане, в случай на кандидатстване за разходи за закупуване и/или инсталиране на нови машини, оборудване и съоръжения, необходими за подобряване на производството и/или обновяване на сгради и/или помещения, за които не се изисква издаване на разрешение за строеж, съгласно ЗУТ.

По изложените съображения, оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна, а административната преписка следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по подаденото заявление от „Максит“ ЕООД, като бъдат съобразени изложените от съда мотиви.

С оглед изхода на делото съдът намира, че Държавен фонд „Земеделие“ следва да бъде осъден да заплати направените разноски по производството от жалбоподателя в размер на 53383 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 53333 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което при установения материален интерес е в минимален размер(чл. 8, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Максит“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], Заповед № 03-РД/1477/04.05.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на дружеството е отказано финансиране по заявление за подпомагане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. на стойност 1912260 лв.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за произнасяне по същество по заявление с ИД № 08/04/1/0/00153/16.11.2016 г. на „Максит“ ЕООД, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящето съдебно решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ с адрес: [населено място], [улица], да заплати на „Максит“ ЕООД сумата от 53383лв. - разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: